

Hamburg 5.6. – 30.6.2017 Dominika Tkáčová

Hamburg bol síce mojou druhou voľbou, nie je však čo ľutovať!!! Mojou prvou voľbou bol kurz v Berlíne, ktorého termín mi nevyhovoval. Vôbec mi to ale neprekážalo, pretože cestou do Hamburgu som zašla a spoznala aj ulice Berlína.

Hneď ako som spoznala tetu, u ktorej budem bývať, a ľudí, s ktorými budem tráviť krásne 4 týždne, som vedela, že to bude naozaj krásny a nezabudnuteľný mesiac v mojom (doterajšom) živote. Každý môj deň bol pestrejší vďaka ľuďom napr. zo Švajčiarska, Francúzska, Veľkej Británie, Bulharska, Kanady, USA, Ekvádoru, Argentíny, Turecka, Japonska či Austrálie alebo vďaka večerom stráveným pri gitare a skvelých speváckych talentoch. Aj keď dážď bol naozaj verným spoločníkom, ktorého nemám veľmi v láske, tak mi, prekvapivo, vôbec neprekážal. A vietor, ach, ten vietor...

Počas celého kurzu nám boli Goethe-Inštitútom ponúkané voľnočasové aktivity, ktoré mali na starosti skvelí, milí a nápomocní mladí ľudia, s ktorými sme sa nikdy nenudili. Rôzne múzeá, letné kino, minigolf, spoločná grilovačka, koncerty... Kde to stále najviac žilo, bol každoutorkový Stammtisch, kde sme sa vždy stretli pri pive/Apfelschorle a rozprávali sa v nemčine. Okrem týchto aktivít sme si aj po skupinkách organizovali rôzne výlety - Lübeck -

mesto marcipánu alebo ostrov Sylt pri Severnom mori, kde nás skoro odfúklo, no ani vietor niekoho neodradil od kúpania.☺

Lübeck

Mala som možnosť navštíviť už veľa miest, ale práve Hamburg sa stal mojou srdcovkou. Bude to asi tou čarovnou atmosférou veľkomesta. Každopádne tam určite ešte niekedy zjdem. Speicherstadt - časť Hamburgu hneď pri prístave, sa mi páčila najviac. Prešla som si ju aj loďou, aj pešo ako romantickú prechádzku. Práve tam sa sústreďujú podľa mňa najzaujímavejšie múzeá, ako napríklad Miniatúrny svet železníc, Colné múzeum alebo Maritimes Museum. Veľmi zaujímavé bolo aj Múzeum čokolády, kde nám bol podrobne vysvetlený celý proces od kakaovníka až po hotový produkt. Dokonca sme mali možnosť počas výkladu čokoládu ochutnať a vyrobiť si vlastnú podľa svojej fantázie.

Samozrejme som nemohla nenavštíviť tú slávnu 'párty ulicu' - Reeperbahn, kde to žilo hlavne v piatok a sobotu v noci až do rána. Zažila som aj čarovné okamihy, ako napr.to, že som v noci zmeškala posledné metro a musela som ísť hodinu pešo

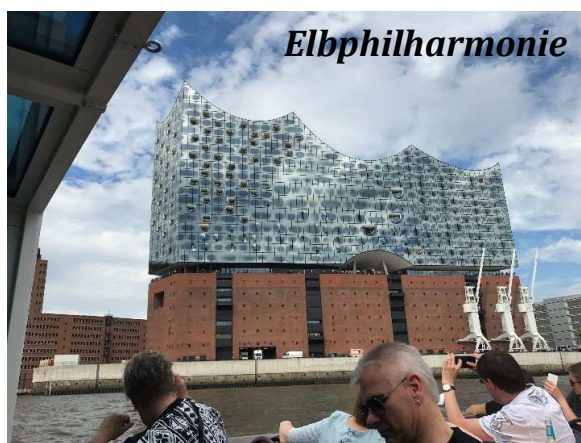
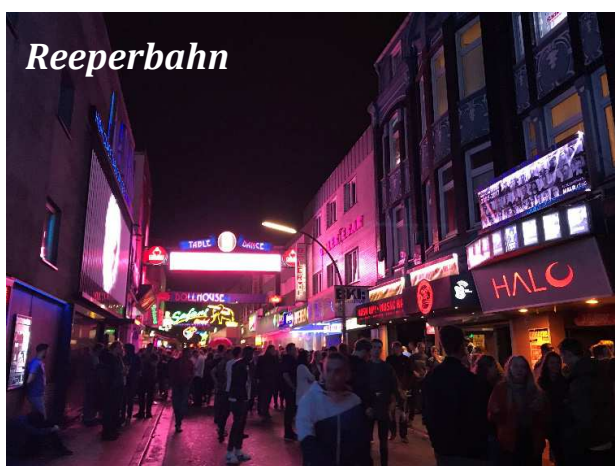

domov. Celý čas počas môjho pobytu bol v meste zvýšený počet policajtov, pretože v júli sa mal konať G20 (stretnutie najväčších ekonomík sveta). Očakávali sa protesty,

demonštrácie. Našťastie v tom čase som tam už nebola, ale sledovala som správy a videla, aké nebezpečné dokážu byť ulice tak krásneho prístavného mesta.

Čo sa týka ubytovania, bývala som u veľmi milej dôchodkyne, ktorá bývala sama. Byt sa nachádzal v celkom pokojnej a bezpečnej štvrti, kde bývali väčšinou domáci. Do centra som to mala 15 minút metrom. Metro, ktorým som dennodenne cestovala, prechádzalo okolo prístavu, takže vždy sa bolo na čo pozerieť. Hoci sme sa s pani domácou veľmi nestretávali, pretože bola veľmi aktívna a stále bola preč, na konci pobytu sa ani jedna z nás neubránila slzám, čo bolo veľmi milé. Vždy, keď som niečo potrebovala, mi všetko vysvetlila, ukázala a dala tipy na výlety. Keď som sa vrátila domov na Slovensko, napísala som jej mail, ktorému sa veľmi potešila, pretože nie s každým ostala v kontakte.

Hamburg 5.6. – 30.6.2017 Dominika Tkáčová

Bola som v kurze C1.2, čo znamená, že doobeda som sa mohla zúčastňovať na rôznych aktivitách a vyučovanie som mala pondelok-piatok od 13:30 do 18:00. Každý jeden vyučovací deň bol nabitý aktivitami - 10 slov dňa, mapy mysle, články, texty, počúvanie s porozumením alebo množstvo úloh, čo sa týka prípravy na Goethe Certifikát C1. Rozoberali sme témy, ktoré som miestami nevedela okomentovať ani po slovensky - rôzne politické otázky, G20, história... Rozhodne som sa nenudila a večery som ako poctivá žiačka trávila nad domácimi úlohami, ktorým som denne venovala v priemere hodinu a pol.

Dovolím si tvrdiť, že tento štipendijný pobyt ma naučil ešte väčšej samostatnosti a som neskutočne šťastná, že som ho vyhrala práve ja. Veľmi pekne ďakujem Jazykovej škole, ktorá mi po ôsmich rokoch štúdia umožnila niečo také zažiť!

